



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinj Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Anno Christi M.DC.XXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

apud omnes promovens, confidentissimè asserendo calū terrasque prius peritura quam periturus sit, qui serio devotus Deiparæ fuerit: Effebuit non minus in ipso divinus amor, ita ut Christo vivens ipsius passionè totus depalceretur. Vitam prolixiorè Auctuario nostro Menologij Benedictini reservamus, dignam lectione, digniorè imitatione, quam sine clausit felicissimo diem mortis prævidens & prædicens, qua felicissimè decessit anno prædicto 19. Octobris, Tertio post obitum anno elevatus prodentibus Viri sanctimoniam energumens & prodigiosè curatis, innumeris consequentibus miraculis.

ANNO CHRISTI M. DC. XXVI.

J Nestimabilis splendoris sydus celo Empyreo infert hoc anno Firmamentū syderibus longè illustrius Italia, Hieronymum nimirum Arminicum Virum planè incomparabilem, nostræ ætatis ornamentum singulare. Virum damus uti accepimus, summâ magnorum & celebrium testium fide probatam & communicatam.

Hieronymus Neapoli parentes habuit Joannem Franciscum Arminium Regni senatorem & Aureliam Scatolam Nobilitate marito parem: quibus anno 1559. die 5. Octobris in lucem editus ad Luitrales Baptisimi Undas Caroli nomen sortitus fuit, quod ei postea in Hieronymi trāsit, dum mortuus mundo, Vitam Monasticam Panormi in S. Martini ad scalas Benedictino Asceterio felix auspiciaretur. Ut primum se Religiosa militia inauguratum vidit, ascendit ad cor altum ut honoraret Jesum, Benedicti & aliorum imitatione, quibus curæ fuit ad summa conniti, mediocria non magni facere. Remissius aliquando ad culmen veræ perfectionis properanti, ex insidiis adrepens Cacodæmon, palam populo improvitum colaphum incussit, ad citioremque gressum incitavit: inde Angelicæ vitæ & nunquam deinde intermissi, singularis cum Dæmone certaminis initium, quem ut vinceret, sibi ipsi bello indicto, ne domesticorum transfugis vires hostium augerentur, carnem quæ ad cognatum hostem facilius descisceret, cilicij asperitate, labore, vigiliis, ac inedia macerabat. Tota Vita ejus abstinentiâ mirabilis imprimis fuit: paucis duntaxat herbis vel leguminibus, bis, vel ad plurimum ter in hebdomadâ modicè sumptis, sicim sæpè frigida extinxit. Orationis studium nuspiam intermissum, ad miraculum usque, cum ei 28. horas humi stratus, & extensis in formam Crucis brachiis sæpè sæpius impenderet. Cilicio è filis ferreis, zonâ item ejudem generis, ita pungebat artus, ut aculei carnem

horrendè fodientes, ad intimâ usque penetrarent, Asperimæ dein flagellationes, somniquæ in nuda humo paruitas assiduò comitabantur. Extremam paupertatem Christi Crucifixi, almæ item Dei Matris, & S. Michaelis Archangeli suis in imaginibus possessio solabatur. Humilitas profundissima oblatam sibi à Francisco Sfortia S. R. E. Cardinali opulentissimam Abbatiam, à Ranutio Parmæ & Placentiæ IV. Duce insignem Episcopatum, à Religione debitos meritis & Virtuti suæ honores constantissimè arcebat. Patientiâ se ipsam Vincens in prodigia usque erupit: percussenti se in maxillam Dæmoni, cum præberet alteram, fugere de obsessò corpore compulsi: eadem demississimi animi constantia, ab avaro medico Virtuti Sanitatum Hieronymi indignantè alapam excepit: immò iniurias benedicti rependens, pessimè tractantem se coram aliis monachum, & hanc ob causam Deo permittente obsessum à Dæmone, oratione soluit: alterius inepta & absurdissima Epistola minime commotus, sola taciturnitate pervicacem vicit & modestiâ ad veniam submissè postulandam coegit. Pari patientiæ scuto illatas sibi iniurias retundens Deo tectus plures tam inimicorum, quam Dæmonum insidias evasit. Ter porrectum sibi venenum, ter nullo vitæ periculo sumpsit: Licet nihil in eo ab æmulis etiam corrigendum occurreret, mille nihil ominis persecutiones passus, omnes teste innocentia felix evicit. Maximum cum malis spiritibus certamen, certa semper Victoria, & summum demum in eosdem imperium fuit. A Dæmone quem de Energumini cujusdam corpore Panormi pellebat arreptus, & ad altissimam fenestram ut precipitaretur sublatus, intrepida mente sese, nil potenti absque Dei permissione Cacodæmoni permittens, adegit, ut unde raptus fuerat referretur. Alias pari impetu sese in vadentem adeo compressit, ut tam à se, quam ab eo quem miserè torquebat adolescente fugere compulerit. Virginitatis ope, quam cum primo ætatis flore Virginum Regiæ consecratam, ad mortem usque in violatam integerrimamque conservavit, adeo formidabilis reprobis extitit spiritibus, ut sola sæpè nominis sui invocatione, sæpius sola presentia, tactu, aut oleo à se benedicto, sæpissime solo Crucis Dominicæ signo, nullis aliis adhibitis exorcismis, ab his quorum infederant corpora, fugaverit. Quod ei cum alibi, tum maxime Neapoli, Genue, Panormi, Mellanæ, frequentissimum evenit, ubi innumeros fanaticos instituta oratione restituit sanitati, aliaque magno numero operatus est miracula, quæ amplissimè decipra in

Pro-

Processibus de vita & gestis ejus, iis in urbibus formatis, fideque & autoritate debita firmatis continentur, & propterq; per antonomasiam, à communi vulgo Cacciadiavolo, idest Expulfor Dæmoniorum & flagellum Dæmonum fuit appellatus. Jussu Clementis VIII. Pontifici: Max: claustris extractus, cum eandem Dei quam summi Pastoris voluntatem esse singulari revelatione cognovisset, Placentiam se contulit, ubi præter alios qui in vitæ ejus historia adnotantur, ipsum Parmæ ac Placentiæ Ducem Ranutium Farnesium cum serenissima Conforte; Mutinæ item Principis conjungem, Marcum Antonium Comitem Scorum cum uxore & filiis, Cardinalis quoq; Aresij neptem, à malevolis hominibus ope Dæmonis beneficiis, mentis & corporis agitudine liberavit, & reddidit incolumes. Ibi dem Parthenonis cujusdam quatuor supra viginti Moniales, oculo Dei judicio à malis exagitata spiritibus, necququam proficiente cæterorum solenni adjuratione, Hieronymus effecit ut Dæmonis confessim exuerent tyrannidem, cui soli, sacri sodalitiū liberandi decus reservabatur. Messanæ agrum quandam fæminam invisuro, cohors militum in custodiam elata, ne à populo qui ad spectandum se innumerus occurrebat, intentum iter profèqui præpediretur: Forum ejusdem Civitatis transiens, seu in brachiis, seu in curribus deductus eo ac delatos & mutilos obuios habuit, quos omnes crucis signo: rem miram! restituit sanitati: Id ipsum fæminæ eundem per fenestram, suam misericordiam imploranti, & alteri ex alta Domus trabe par beneficiū deposcenti præstitit: quæ prodigia, subsecuta populi vox, Hieronymum sanctum acclamantis, non exiguum humiliter deservienti servo Dei ruborem expressit. Purissimi animi columbinam simplicitatem, vel ipsa in eo animalia revereri cernebantur; advolabant ad ipsius cubiculum aves, arguta harmonia orationibus ejus accinentes, nec nisi dato signo postridiè reditura avolabant. Angelo Custodi suo familiarissimus, sæpè loqui cum eo auditus est, ac in Divino Officio privatim recitando habuisse socium. In S. Gabriele Archangelum summè affectus, ejusdem frequenti visione, ac per eum cælestibus sepius consolationibus recreatus fuit. Idè Seraphinus oranti Hieronymo assistere, & luce caput persusum in altum efferre, à personis devotis, ac omni fide dignis observatus est. Erga divinissimam mensam miro flagrans amore, Angelico illo pane 16. ultimis annis sustentatus fuit, semel duntaxat, inter 7. vel 6. septimanas modico adhibito cibo. Crucem Do-

minicam Redemptionis nostræ mysterium, nunquam sine lachrymis aspexit. Coquendos cujuscunque generis cibos eadem vel ipse signans vel ab abis signari faciens crescere in ollis fecit; quod precipuè Messanæ ab ipso factum testati sunt plurimi. Nimio solis æstu, siccato Domus in qua residebat pureo, aquam benedictione restituit. Ex Sicilia in Italiam navigio traiciens, à malis spiritibus fædam tempestatem oratione ira compressit, ut furentibus circumquaq; undis, cymba qua Hieronymus vehebatur, placidissimè incederet, non ausis fluctibus propuls accedere. Alias auditus fuit fremitus acriter dimicantium in aere Dæmonum cum Hieronymi in Italiam adventum impugnarent alij, alij promoverent à Sicilia discessum. Futura & absentia prævidens bellum Genuenses inter & Sabaudicæ Ducem longe ante prædixerat. Vitæ periculum duobus Religiosis imminens cognovit & avertit. Odoardum Farnesium Ranutij Parmæ Ducis secundo genitum, Patri in Principatu successurum prævidit. Arcanas hominum cogitationes introspectans, aliorum occultos defectus, desideria, intentiones divino illustratus lumine cognovit. His & aliis miraculis clarus cum annos 18. Placentiæ in aula Principis moratus fuisset, cognitâ quadriennio antè mortis suæ horâ, innocentem animam reddidit Creatori, Anno Domini 1626. in ipsa immaculatè conceptæ Matris Dei Vigilia; odore fragrantissimo replente omnem illam habitationem in qua servi Dei corpus depositum aliquandiu subsistit. Arca demum plumbeæ inclusus in Ecclesia S. Xisti à Castinatibus suis honorificentissimè sepultus est, & post mortem per pluribus ibidem miraculis claruit, uti Sufficienter narratur in vita ejus, satis fusè per R. P. Petrum Antonium Tornamiram Decanum Casinatem, &c. descripta, & præmissis Approbationibus Panormi Anno 1674. impressa.

Eodem anno 1626. Ex Italia similiter inter Superos collocatur venerabilis Vir Zacharias Cucurbicius.

Zacharias Cucurbici de Sciacca, qualemcunque generis nobilitatem, divitiarū affluentiam, sæculi honores, & totum mundi fastum Cruci Christi posthabens, Religio, sæ militiæ nomen dedit in Panormitano S. Martini ad Scalas Ordinis Benedictini Monasterio. Quam ardentè adolescentiæ florem domestica commoda, & delicias Creatori sacravit, tam constanter deinceps delicata membra inedia, ac omnigena afflictione vexavit. Mentem stavi Orationis pabulo diu noctuque pavit, & excrevit in eam sanctitatis alitu.

altitudinem quæ prodigiis meruit commendari. Vitâ quæ 85. annorū serie stetit, totâ solitarii & procul à consortio hominū, in deserto loco ac Eremito, cui ab Oliveto nomen, juris Cœnobij S. Martini; sive in alio S. Joannis Baptistæ dicto, crudis duntaxat herbis, & frigida Victitans, summâ patientiâ, quam æstus, fames, frigus fovit, probe piequæ transegit; ibidem quo & internis illustrationum radiis, & non raro externis Angelorum Visitationibus frui meruit. Fratri suo quem Barnabâ Vitæ scriptores nominant, ejusdem Cœnobij Asectæ & in eremo socio, mentis defectum passio sanitatem restituit, sibi quoque etiam alio nomine, sanctitatis scilicet prærogativa germanum fecit. Vtrumquæ servum Dei, magni apud Deum meriti, ingentis homines inter ob Vitæ sanctimoniam æstimationis extitisse asserit R. P. Petrus Antonius Tornamira, ejusdem Cœnobij Historiographus in Vita V. P. Hieronymi Arminij Capite folio 35. cui, Hieronymo scilicet Zacharias convixit & coætaneus fuit.

Eodem prorsus anno 1626. tertium quoque sydus Italiae ereptum, cœlis infertum est Venerabilis Columba Virgo Placentina, suo benè signata nomine columbina simplicitate & puritate, inter Conversas sorores S. P. N. Benedicti à Venerabili Hieronymo (de quo hoc ipso anno) cooprata & ab eodem mirabiliter instructa & cœlis formata insigni prorsus Exemplar omnigenæ virtutis, divinis revelationibus illustrata & cum ipsâ animo verius in cœlis degeret, quàm terris, Cœlites ad se pertrahens, à quibus, uti domestica, frequentius est visitata.

ANNO CHRISTI M. DC. XXIX.

Mortuo meritissimo de Einsidensibus Principe & Abbate Augustino successit communibus omnium votis Vir planè cœlo dignior quàm terris, nunquam sine singulari reverentia nominandus, Illustrissimus & Reverendissimus Placidus Abbas, Archi Martyris Placidi, ut nomen, sic admirandas etiam virtutes complexus totus Virgineus imò Angelicus, è cuius à teneris etiam annis, fronte, oculis, ore, nil nisi cœleste se prodidit, ita ut animos omnium raperet soloque contuitu Numini lucraretur. Fuit in vita omni vere admirabilis, non tantum Helvetiæ universæ sed amplissimi Ordinis, ornamentum sempiternum. Cultor Dei paræ fuit singularis, ab ipsa procul dubio pro suâ in terris Residentiæ singularis Governatore præelectus quàm à Collegis suis, Domesticis Marianis Abbas eligeretur. Ab hac Juvenis etiamnum ad studia Dilingam transmissus, prodigiosè servatus est, cum (ut in flore juventutis florentissima erat

facie) à venere quadem impudentissima hospicio exceptus scelestissime tentatâ ejus pudicitia oclusis undique foribus mirè ereptus est, invocata tutelaris suæ opæ, cum qua erumpere tentaret, spes nulla superesset, nisi in Virginum Virginis subsidio, quo susceptus extra feras & portas repente constitutum se reperit, & divinæ Matri, quas debuit, gratias rependit. Omnia ejus Vitæ rarâ & miranda, narrare hujus loci non est, dictabit eadem quæ ipsum & amavit, & adoptavit, iis, qui sub tutela ejusdem succreverunt, & cum Placido adoleverunt, qui etsi plerique ipsum præcesserint ad Superos, posteris tamen dictaverunt, quæ tanti Principis nomen & gloriam securaræ ætati commendarent.

ANNO CHRISTI M. DC. XXXIII.

P. D. Zacharias de Capograsis Salernitanus, Vir opinione omnium sanctitatis titulo celebris hoc anno Cœlestium numerum glorioso adventu auxit, ab humilitate, obedientia muta, & ad amussim Regulæ asservata, sed & abstinentiæ laudibus non tam hominibus admirabilis, quàm Cœlitibus commendabilis, inde terras despicit, non aspernando, sed patrocinando gloriosum hunc annum redens suo triumphali ad Cœlos transitu.

ANNO CHRISTI M. DC. XXXVII.

Augustinus à Neapoli Monachus Castinas à brevitate staturæ Augustinellus cognominatus fuit, multis spiritibus, se ipso major, licet humillimus sensu, qui tamen in oculis Dei non solum sed Superiorum Congregationis magnus, & dignissimus fuit, qui sacris Tyronibus Præficeretur, iis formandis ad amussim Regulæ ipse ad amussim formatissimus, lucrari homines doctus & tamè ineptos reiicere, nullo respectu habito personarum. Ita Cardinalis Baronij Nepotem reiicit, fervore quem non adverterat desiderato, sed non reperto nihil reveritus patruî & patruî Eminentiam. Sic alias penetrare mentium cogitationes, Tyronum maximè, tentatis mirabiliter consilio adfuit, & cum facem Sanctitatis summæque animi demissionis omnibus præferret, inter Tyrones denique non tam ut Magister, sed Tyro omnibus omnia factus, mori voluit, omnibus absolutissimæ demissionis, & profundissimæ Humilitatis exemplar factus, præcognita die obitus & prædictâ familiares sibi edocens de suæ saluationis, & meritum certitudine.

ANNO CHRISTI XXXIX.

Orbi nota terris, cœlo Casinus genuit, quem Meritis, & in Sacra religione susceptis laboribus, Decani titulum & autoritatem,